

■ Əlirza HƏSRƏT

SİĞAL ÇƏK GÖZÜMÜ TUTAN BU EŞQƏ

Dağılıb göylərə əlçim buludlar,
Günəş yun əyirən cəhrə kimidir.
Nə yazı bilinir, nə qışı belə,
Könlüm bu qürbətdə səhra kimidir.

Açılıb gətirər şəhdən xəbər gül,
Sevdalı baxışdan, gözden öpər gül.
Bağbanı olduğum hər çiçək, hər gül,-
Eşq nuru çilənmiş çöhrə kimidir.

Mələk sovqatıdır butam bu eşqə,
Səni kim eləyib sultan, bu eşqə?!

Sığal çək gözümü tutan bu eşqə,
Bu sevda əbədi pöhrə kimidir.

XƏZƏL

Bihuş olub çiçəklərin ətrinə, -
Söykənmişdim bir şeirin sətrinə.
Bundan belə bu sevdanın xətrinə ,-
Gözlərimə ağlamağı öyrədək.

Əməlinə ayna tutsan özünü, -
Yaxşılıqlar qamaşdırar gözünü.
Qərib dostu-bu ocağın közünü, -
Kül altında saxlamağı öyrədək.

DUMAN GECİKƏNDƏ

Yolumun üstündə kol var, koğuş var,
Məni yaman yerdə yordu yoxuşlar.
Xırmanda keflənib oynayır quşlar,
Köhnə dəyirmanı dən gəlməyəndə.

Son şərqi üstündə neçə qu ağlar,
Bir zalım yaramı tərsinə bağlar.

Sən hardan biləsən nə çəkir dağlar,
Duman gecikəndə, çən gəlməyəndə.

Ayrılıq qədimdir, məhəbbət ulu,
Hər gün imtahana çəkir bu qulu.
Ölümə nə var ki, kəsədir yolu,
Ayrılıq qan salır sən gəlməyəndə...

YALANDAN YAŞAMIŞAM...

Qanadından tələyə düşən bir qərib quşam,
Ahımdan köz götürüb, işıq salmır ki bu şam.
Daha özge göyündə uçmaqdan yorulmuşam,
Yol verin, a güşuna dönüm Azərbaycanın.

Hələ arzuladığım ayrılıq yox, ölüm yox,
Çırpısız tüstülənən ocağımda külüm yox.
Bu qürbət məmləkətin baharında gülüm yox,
Sevib qarlı qışına dönüm Azərbaycanın.

Yalandan yaşamışam neçə arxda su ömrün,
Sən də qanıma tutub günahını yu ömrün.
Halallıq olsun deyə, son günündə bu ömrün, -
Torpağına, daşına dönüm Azərbaycanın